لما غدا الثعلب من وجاره ... للتمس الكسب على صغاره
عارضته من سنى اقتياره ... بضرم يمرح فى شداره
فى حلق الصف وفى أسباره ... مضطمر القصرى من اضطماره
قد نحت القنص من اقطاره ... من بعد ما كان الى أصاره
محضا كستة الخزر من غشاره ... ايام لا يحجب عين أظاره
وهو طلوم لا يدين من شفاه ... فى منزل لا يحجب عن زوّاره
يأسى فيه طرفى زخاره ... حتى اذا أحمد فى ابتداره
فاء من مثل القلب فى نفاره ... يجمع قطريه من اضطماره
وان تخطى تم فى اشباره ... عشرا اذا قوبر فى قدّاره
كأنه خلف ملتف أشفاره ... همّ بغضا يزهر فى استعاره
كأن لحييه ندى افتراره ... شأن ماهير على طمّاره
سمع اذا استروح لم تماره ... الا بأن تطلق من عذاره
فانضاع كالكوكب فى انكداره ... لفيت الثير مرهصا بناره
شزرا اذا أحصف فى احضاره ... ضرق اذنيه شبا اظفاره
حتى اذا ما انام فى عباره ... عاوده آخر فى عفاره
قتلتل الموصل من فقاره ... وقد عنه هابنى صيداره
قد الاديم غط فى اقتداره ... ما خير للثعلب فى ابتكاره

وقال ايضا فى الكلب

اذا الشياطين رأت زئبرا ... قد قلّدت الحلقة والسبرا

بكت لجرّان القرى ثبورا ... أخذى ترى فى شدقه قاخيرا
ترى اذا عارضته مقدورا ... خناجرا قد نبتت سطورا
مشتبكات ينظم الشجيرا ... أحسن فى تأويبه صغيرا
حتى اذا توفى الستة الشهورا ... من سنه وبلغ الشفورا
وعرف الايحاء والصفيرا ... والكف ان ترمى او تشيرا
بتطليق اقصى حضره المذعورا ... شدّا ترى من لهزه الأنفورا
منتشطا من اذنه سعيرا ... فى زال والفا تامورا
من ثعلب غادر عقيرا ... اوارب جوّرها تجويرا
فاضع الله به الاميرا ... ربى ولا زال به مسرورا

وقال ايضا فى الكلب

قد اغتدى قبل انشعاب الفجر ... والليل مرخى لهدب الستر
وقاربيات الطير فى الوكور ... يخطفن الحبين والحضر
مؤوداتُ الارساغ والنقور ... اسود أوذى بلق مسهور
تخرج بالودع والصفور ... حتى اذا كان مع الشفير
حتى لنا للقدر المقدور ... مرهفة الله عجاز والصدور
مثل ارفضاض اللؤلؤ المنثور ... وقد رعت فى بارض النفور
فى روضة نأت عن الوعور ... والحزن والصمّان والصخور
وحادها النَّدُّ بذى دُرُور ... من السعاد ضل قطير
حتى كساها حلل الحبير ... كذاك دأب الخنة الهرير

وهو رديء من لفظه والله كثيرة فى رواياتها ما ذكرت له

Copyright © King Saud University